

ת"פ 41198/01/20 - מדינת ישראל נגד אהרן בוחסירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41198-01-20 מדינת ישראל נ' בוחסירה ואח'

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יפית דרי

פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

נגד

הנאשמים: אהרן בוחסירה

ע"י ב"כ עו"ד זמיר עזריה

דניאל לביא

ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי

גזר דין

א. רקע כללי והשתלשלות ההליכים המשפטיים:

1. הנאשמים הורשעו - על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני - בעבירות הקשורות לניהול מקום לשם עיסוק בזנות, כלהלן:

נאשם 1 - בביצוע עבירה של **סרסרות למעשי זנות**, לפי הוראות סעיף 199(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

נאשם 2 - בביצוע עבירה של **השכרת מקום לשם זנות**, לפי הוראות סעיף 205 לחוק העונשין.

2. על פי האמור בעובדות כתב האישום המתוקן, בין יום 25.12.2016 לבין יום 25.12.2018 החזיק נאשם 1 וניהל מקום, ברחוב קויפמן בתל-אביב (להלן - הנכס), בו הוענקו שירותי מין בתשלום. נאשם 1 שכר את הנכס במטרה לקיים בו בית בושת, בעבור דמי שכירות בסכום של 12,000 ₪ לחודש. נאשם 2 הוא שהשכיר לנאשם 1 את הנכס, בידעו שהוא משמש לבית בושת, וזאת בין יום 25.12.2017 לבין יום 25.12.2018.

3. בעובדות כתב האישום המתוקן מפורט גם האופן שבו פעל והתנהל בית הבושת, במהלך חמישה ימים בשבוע בשתי משמרות. בכל משמרת הועסקו 2-4 נשים, שסיפקו שירותי מין למספר לקוחות וגבו אתנן שבין 200-250 ₪ מכל לקוח, כאשר מחצית מהאתנן הופקדה בקופת בית הבושת. נאשם 1 נטל את האתנן בידיעה כי מדובר בכסף שניתן בעבור שירותי מין.

4. עוד צוין בעובדות כתב האישום המתוקן כי נאשם 1 היה אחראי על ניהולו השוטף של בית הבושת, לרבות בקבלת נשים לעבודה ובהעסקתן, הכנת סידור העבודה, תשלום החשבונות השונים והזמנת הצידוד השוטף.

5. הדיונים המקדמיים התנהלו לפני מותב קודם, ולפניי, ובמהלכם הגיעו הצדדים לכדי הסדר טיעון,

דיוני בעיקרו, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן. הצדדים הסכימו לעתור במשותף לקבלת תסקירי שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים. המאשימה גם הסכימה כי בעניינו של נאשם 2 תיבחן סוגיית ההרשעה, הגם שהודיעה כי עמדתה היא להרשעה. הצדדים לא הגיעו לכדי הסכמות לעניין הטיעונים לעונש. יוער, כי כתב האישום המקורי תוקן על דרך השמטת העובדות שייחסו לנאשם 1 ביצועה של עבירה נוספת, וכן צומצמו התקופות שנקבו בעובדות כתב האישום.

6. הנאשמים הודו אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו, על יסוד הודאתם זו, בעבירות שבהן הואשמו כאמור בפסקה 1 לעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר בעניינם של שני הנאשמים, תוך שהבהיר כי אין בהחלטה זו משום קביעה כלשהי באשר לעונש הראוי במקרה זה.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

(1) עיקר התסקיר בעניינו של נאשם 1:

7. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 (מיום 17.01.2022) מפרט את נסיבותיו האישיות של נאשם זה, יליד שנת 1950 (כבן 72 שנה כיום). נאשם 1 גרוש, אב לחמישה ילדים בגירים (בגילאי 27-47) שעם שניים מהם אינו בקשר, מתגורר בגפו בתל אביב ומתקיים כיום מקצבה, בין השאר על רקע מצב רפואי מורכב. נאשם 1 תיאר כי הוא בעל בגרות חלקית, כאשר בבגרותו ניהל מספר עסקים, לרבות חנות צילום שהיתה בבעלות המשפחה. לדבריו, מיום חקירתו בגין הפרשה דנא אינו עובד יותר.

8. בהתייחסותו לביצוע העבירה תיאר נאשם 1 היכרות מוקדמת שטחית עם נאשם 2, ממנו שכר את הנכס. ברקע העבירה תיאר נאשם 1 לשירות המבחן מצוקה כלכלית, כאשר לדבריו בתחילה כלל לא ידע שבמקום מתנהל בית בושות אלא סבר שמדובר במקום לעיסויים ורק בהמשך הבין כי הנשים מספקות גם שירותי מין. ניכר היה, אפוא, כי נאשם 1 מצמצם מחומרת מעשיו ומבטא הבנה מצומצמת לנזק שנגרם לנשים מעיסוק בזנות, ואף מתקשה להעמיק בבחינת דפוסי חשיבתו ואופן התנהלותו.

9. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכוי בעניינו של נאשם 1. מדובר באדם מבוגר אשר ניסה לנהל אורח חיים תקין במסגרות חיי השונות - למעט שתי הרשעות קודמות - ומתמודד כיום עם מצב כלכלי ורפואי מורכב, וכן עם בדידות וקשר בעייתי עם חלק מילדיו.

10. שירות המבחן עמד על ההיבטים הבעייתיים בהתנהלות נאשם 1, לרבות צמצום מידת אחריותו לביצוע העבירה, טשטוש חומרתה וגלגול אחריות על גורמים חיצוניים. לצד זאת לא התרשם השירות מקיומן של עמדות שוליות מקובעות אצל נאשם 1; וכן ציין לחיוב את יכולותיו התפקודיות התקינות של נאשם 1, את גילו המבוגר, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ואת העובדה שמאז לא שב נאשם 1 והסתבך בפלילים. בנסיבות אלה שירות המבחן אמנם לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 1, אך בד בבד המליץ כי ככל שיושת עונש של מאסר יהא זה לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

(2) עיקר התסקיר בעניינו של נאשם 2:

11. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 (מיום 27.01.2022) מפרט את נסיבותיו האישיות של נאשם זה, יליד שנת 1960 (בן 62 שנה כיום). נאשם 2 נשוי, אב לשלושה ילדים בגירים (בגילאי

23-26), ומזה כשלושים שנה בעל עסקים בתחום חיי הלילה לצד תחום הנדל"ן.

12. נאשם 2 תיאר כי סיים 9 שנות לימוד בלבד, על רקע קשיי למידה והסתגלות וכן רצון להשקיע בעבודה כדי לכלכל את עצמו. לאחר השירות הצבאי החל נאשם 2 לעבוד כצבעי, כאשר בהמשך הדרך פתח מועדון לילה ולאחר מכן גם מסעדות ואולמות אירועים. כיום נאשם 2 הוא בעלים של שתי מסעדות, לצד עסקים בתחום הנדל"ן. נאשם 2 מסר כי לפני מספר שנים התפרצה אצלו מחלה, להערכתו בשל הלחצים מניהול עסקיו המרובים, אך לא הציג אסמכתאות לכך.

13. בהתייחסותו לביצוע העבירה נטה נאשם 2 להשליך אחריות על גורמים שלישיים והתקשה להכיר באופן מלא באחריותו. נאשם 2 מסר תיאור עובדתי מורכב, שלפיו הנכס היה חלק ממתחם שבבעלותו יחד עם שותפים נוספים. לדבריו, בתחילה לא ידע כי מדובר בעסק למתן שירותי מין, עובדה שנודעה לו רק כאשר זומן לחקירת משטרה. כאשר פנה נאשם 2 לשוכר וביקש ממנו לסגור את העסק מכר הלה את העסק לנאשם 1. נאשם 2 הוסיף וטען כי רק בדיעבד הבין שנאשם 1 פעל במקום בשותפות עם השוכר הקודם ועל כן הוא - נאשם 2 - לא היה מודע "באופן חד משמעי" כי הנכס אמנם מושכר כבית בושת.

14. שירות המבחן התרשם אפוא כי נאשם 2 מתקשה להכיר באופן מלא באחריותו לביצוע העבירה, תוך תפיסה עצמית קורבנית ופאסיבית והימנעות מהתייחסות להיותו חלק מתעשייה שפוגעת בנשים. לצד זאת התרשם שירות המבחן כי כיום מבין נאשם 2 שפעל בפרשה זו באופן שגוי. שירות המבחן הציג לנאשם 2 להשתלב בקבוצה טיפולית, על מנת להמשיך ולהעמיק בדפוסיו ובבחירותיו, אך הלה שלל צורך בהתערבות טיפולית.

15. שירות המבחן עמד על גורמי הסיכון והסיכוי בעניינו של נאשם 2. בין גורמי הסיכון צוינו עברו הפלילי, אופי העבירה, משך הזמן שבוצעה, התנהגותו הבעייתית בביצוע העבירה כשצמצם מחומרתו מעשיו וביקש להמעיט ממידת אחריותו ועסק בעיקר במחירים האישיים ששילם. בד בבד העריך שירות המבחן כי נאשם 2 אינו מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות עבריינית מושרשים ומבטא הכרה ראשונית בבעייתיות שבבחירותיו. עוד צוינו, בהקשר החיובי, הצלחת נאשם 2 לשמר יציבות בפן התעסוקתי והתא המשפחתי המהווה עבורו גורם תומך ומסייע. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן להטיל על נאשם 2, לצד ענישה מותנית, גם ענישה שיקומית ותורמת לחברה באמצעות הטלת צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

16. אשר לסוגיית ההרשעה ציין שירות המבחן כי נאשם 2 סיפר שהוא מצוי בראשיתן של שתי עסקאות משמעותיות בתחום הנדל"ן, שבגין הוא נדרש ללקיחת הלוואות, והביע חשש כי הרשעתו בדיון תקשה על כך. ואולם, נאשם 2 לא הציג כל מסמכים שיש בהם כדי להוכיח פגיעה קונקרטית במידה ויורשע בדיון. בנסיבות אלה ונוכח קשיי נאשם 2 ליטול אחריות מלאה על מעשיו ולהתבונן באופן ביקורתי על בחירותיו, לא מצא שירות המבחן כי קיימים נימוקים מספקים להמליץ על ביטול ההרשעה בדיון.

ג. עיקר הראיות לקביעת העונש וטיעוני הצדדים:

17. ב"כ המאשימה הגישה, כראיות לקביעת העונש, את תדפיסי המידע הפלילי של הנאשמים (סומנו ע/1 וע/2, בהתאמה). כעולה מתדפיסים אלה לשני הנאשמים הרשעות קודמות, כלהלן:

לנאשם 1 - שתי הרשעות קודמות, האחת בגין הדחה בחקירה והשנייה בגין החזקת מקום להימורים או עמוד 3

להגדרות. עם זאת, מדובר בהרשעות ישנות (האחרונה משנת 2008), אשר התיישנו.

נאשם 2 - ארבע הרשעות קודמות. שלוש מההרשעות הן מבתי משפט לעניינים מקומיים. הרשעה נוספת היא מבית המשפט המחוזי, בגין עבירה של מתן שוחד ועבירות נלוות. עם זאת, גם כאן מדובר בהרשעות ישנות (האחרונה משנת 2012), אשר התיישנו.

18. בטיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן והדגישה את חומרת מעשיהם של הנאשמים, כל אחד על פי חלקו. ב"כ המאשימה הרחיבה בתיאור אופן הפעלת בית הבושת - כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן - והטעימה את הנזק הרב הנגרם לנשים המועסקות בזנות. ביצוע עבירות הזנות פוגע בערכים החברתיים של ההגנה על כבודן, נפשו ושלמות גופן של הנשים המעורבות במעגל הזנות. עבירות אלה ראויות לכל גנאי ומצדיקות ענישה הולמת שתבטא את סלידת החברה מביצוען.

19. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה (בהקשר למעשי נאשם 1) הפנתה ב"כ המאשימה, בין השאר, לרע"פ 1976/15 **לויצקי נ' מדינת ישראל** (24.03.2015), שם נקבע מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל. יש לציין, כי באותו מקרה דובר בביצוע העבירות בפרק זמן של כשבוע בלבד, אך גם בעבירה נוספת של החזקת מקום לשם זנות. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לגזר הדין בת"פ (שלום ת"א) 70938-01-20 **מדינת ישראל נ' אדרי** (04.10.2021), שם נקבע מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל. שם דובר בתקופת ביצוע של כשנה, אך בשני אישומים ובעבירות נוספות (ר' גם בפסיקה המאוזכרת שם).

20. על רקע זה עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחמי עונש הולמים כלהלן:

בעניינו של נאשם 1 - בין 9 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה מאחורי סורג ובריח, לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו של נאשם 2 - בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

21. אשר לגזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחמי העונש ההולמים הפנתה ב"כ המאשימה להיבטים הבעייתיים העולים מתסקירי שירות המבחן, ובמיוחד לניסיונות הנאשמים לצמצם מאחריהם ולקושי שגילו בנטילת אחריות מלאה על מעשיהם. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה להשית על נאשם 1 עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ועל נאשם 2 עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות. עוד עתרה ב"כ המאשימה להשית על שני הנאשמים ענישה נלווית, לרבות בקנסות כספיים משמעותיים.

22. ב"כ נאשם 1 הרחיב בטיעונו בתיאור נסיבותיו האישיות של מרשו, תוך שהדגיש את גילו המבוגר ואת המחלות השונות מהן הוא סובל. לגופו של עניין ביקש ב"כ נאשם 1 לטעון כי חלקו של נאשם 1 לא היה משמעותי, וכי בתחילת הדרך הוא באמת סבר שלא מדובר בבית בושת. בנסיבות אלה נחזה נאשם 1 בעיני שירות המבחן כמתחמק, אך שלא בטובתו, שכן בסך הכל הוא נהג בתום לב ועל כן כך תיאר את הדברים. ב"כ נאשם 1 גם מצא לנכון למתוח ביקורת על טיעון ב"כ המאשימה שלפיו עבירות הזנות גורמות לנזקים לנשים העוסקות בזנות שכן, כך לפי סברתו, "**הן באות מרצון**" (בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 3).

23. עוד הדגיש ב"כ נאשם 1 כי אין זה ראוי לשלוח את מרשו לנשיאת מאסר בפועל בבית הכלא, במיוחד בהתחשב בגילו ובמצבו הרפואי המורכב. ב"כ נאשם הדגיש, בהקשר זה, את העובדה שעברו הפלילי של נאשם 1 הוא ישן מאוד והתיישן, כמו גם את העובדה שבתקופה הממושכת שחלפה מאז ביצוע העבירות לא שב נאשם 1 והסתבך בביצוע עבירה נוספת. בנסיבות אלה עתר ב"כ נאשם 1 לדחיית טיעון ב"כ המאשימה לגזירת עונש מאחורי סורג ובריח.
24. ב"כ נאשם 2 - שלא חלק על מתחם העונש ההולם לו טענה ב"כ המאשימה בעניין מרשו - הדגיש בטיעוניו את התיקון המהותי שנערך בעובדות כתב האישום, בכך שתקופת השכרת הנכס על ידי נאשם 2 צומצמה משנתיים לשנה. ב"כ נאשם 2 ער לעמדת שירות המבחן, שלא מצא מקום להמליץ בעניינו של נאשם 2 על ביטול ההרשעה, אך עתר לכך בכל מקרה, אם גם רק בחצי פה ולחלופין (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 26).
25. בהקשר לסוגיית ההרשעה חזר ב"כ נאשם 2 וטען כי העבירה בה הורשע מרשו - לפי הוראות סעיף 205 לחוק העונשין - היא עבירה קלה יחסית, שהעונש המרבי הקבוע בצידה הוא של חצי שנת מאסר. עוד הוסיף הסניגור כי נאשם 2 עבר בינתיים תמורה משמעותית ואף הורתע מההליך, ועל כן אין כל סיכוי שיחזור על מעשיו מושא כתב האישום המתוקן. ב"כ נאשם 2 עתר אפוא לביטול ההרשעה ולהטלת של"צ, ולחלופין להרשעה ולהסתפקות במאסר מותנה ושל"צ.
26. נוכח העתירה - אם גם החלופית - לביטול הרשעתו בדיון של נאשם 2, ייאמר מיד כי אין במקרה זה אפשרות משפטית להורות על ביטול ההרשעה, שכן לא מדובר במקרה העומד בתנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה כמאפשרים נקיטה בפרוצדורה החריגה של ביטול הרשעה. נאשם 2 לא הצביע על כל נזק קונקרטי העלול להיגרם לו כתולדה מההרשעה, למעט ציון חשש ערטילאי שלא גובה בראיות. בהקשר זה יוזכר כי עסקינן בנאשם שבעברו ארבע הרשעות קודמות, אשר אפילו לא נטען לפניו כי פגעו בעיסוקו; וממילא ברור כי אין אפשרות להיעתר לבקשה לביטול ההרשעה.
27. עוד יש להעיר, כי הגם שהעבירה לפי הוראות סעיף 205 לחוק העונשין היא הקלה מבין עבירות הזנות, לא מדובר כלל ועיקר בעבירה קלת ערך. כפי שנראה גם בהמשך, עבירות הזנות הן עבירות חמורות ומכוערות, ובכך נימוק נוסף לדחיית הבקשה לביטול ההרשעה בדיון.
28. לבסוף הנאשמים נשאו את דברם האחרון לעונש, כאשר נאשם 2 הסתפק בדברי סניגורו. נאשם 1 הביע צער על המקרה, אך באותה הנשימה שב על טענתו המצמצמת שלפיה הוא לא הביא את הנשים למקום ובתחילה לא ידע "מה קורה בחדרים" (בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 3).

ד. קביעת מתחמי העונש ההולמים:

29. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
30. מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה בכל הקשור לערכים החברתיים שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות על ידי הנאשמים. אוסיף ואבהיר כי עבירות הזנות (לפי הוראות סימן י' לפרק ח' לחוק העונשין), הן עבירות חמורות וכעורות, שפגיעתן רעה. בסרסרות ובהבאת נשים לידי זנות, או בהעסקתן

בזנות, יש משום פגיעה קשה בגופן ובכבודן, ולמעשה אף החפצתן. אין לקבל, כלל ועיקר, את הגישה המיושנת העולה מדברי ב"כ נאשם 1, שלפיה נשים העוסקות בזנות כביכול "באות מרצון". העיסוק בתחום הזנות כרוך, מעצם טיבו, באילוף; ולו אילוף כלכלי או חברתי. פשיטא אפוא כי עבירות הזנות מחייבות ענישה הולמת, אשר תבטא את סלידת החברה מביצוען של עבירות כאלה.

31. יוטעם, כי במקרה דנא גם התקיימו נסיבות-חומרה נוספות, ובראשן תקופת הזמן הממושכת שבמהלכה בוצעו העבירות (שנתיים לנאשם 1 ושנה לנאשם 2). יתר על כן, נאשם 1 אף חי על רווחיהן של עובדות בית הבושת, שחלקו עמו את האתנן, ולא הפסיק את מעשיו גם בשלב בו לדבריו נודע לו על טיבם. נאשם 2, מצידו, אפשר ביודעין את הפעלת בית הבושת, בכך שהשכיר לנאשם 1 את הנכס אשר שימש להפעלת בית הבושת.

32. עם זאת, בקביעת מתחמי העונש ההולמים על בית המשפט להתחשב במדיניות הענישה הנהוגה. כאמור, בהקשר לנאשם 2 לא נתגלעה בין הצדדים מחלוקת, באשר עתירת ב"כ המאשימה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה. ואולם, בכל הקשור לנאשם 1 עתירת ב"כ המאשימה היא מחמירה מאוד, גם בהשוואה לפסיקה שהיא עצמה הגישה לפני (ור' הפסיקה שאוזכרה לעיל). אכן, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בה הורשע נאשם 1 קובעת רף תחתון של מאסר לנשיאה בעבודות שירות - אשר אורכו נגזר מחומרת הנסיבות הספציפיות - ועל כן יש לקבעו גם בענייננו.

33. אני קובע אפוא את מתחמי העונש ההולמים, במקרה זה, כלהלן:

בעניינו של נאשם 1 - בין 6 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו של נאשם 2 - בין ענישה צופה פני עתיד וענישה נלווית לבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

ה. גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחמי העונש ההולמים:

34. לאחר קביעת מתחמי העונש ההולמים על בית המשפט לגזור את עונשם של הנאשמים בתוך מתחמים אלה. גזירת העונש תיעשה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין.

35. אשר לנאשמים שלפניי, על פני הדברים יש למקמם ברף התחתון של מתחמי העונש ההולמים בעניינם. אמנם לשני הנאשמים עבר פלילי, אך מדובר בעבר שהתיישן ועל כן אין להתחשב בו לצורך גזירת העונש. בנוסף, שני הנאשמים הודו במעשיהם ונטלו עליהם אחריות בטרם שמיעת הראיות (הגם שנטילת האחריות נעשתה בחירוק שיניים ותוך ניסיון להצגה מצמצמת של חומרת מעשיהם). עוד יש להתחשב בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כאשר שני הנאשמים מנהלים חיים נורמטיביים בשנים האחרונות. בהקשר זה יוטעם כי שני הנאשמים אינם צעירים לימים, ונאשם 1 גם סובל ממצב רפואי מורכב.

36. לבסוף יש להתייחס לעתירת המאשימה להשתת קנסות כספיים משמעותיים, שהיא מוצדקת בנסיבות העניין. לעבירות הזנות יש היבט כלכלי ברור, הבא לידי ביטוי בניצולן של נשים לגריפת רווחים קלים. אכן, בהיבט הכלכלי המקרה שלפנינו יוכיח, בהתחשב בסכומי הכספים שהתגלגלו בבית הבושת

דנא הן בדמי השכירות הגבוהים (שהגיעו לידידיו של נאשם 2) והן באתנן המצטבר (שהגיע לידידיו של נאשם 1). בהתחשב בנסיבות כלכליות אלה אף אין מקום לערוך אבחנה בין הנאשמים במישור הקנס.

ו. סוף דבר:

37. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 1:

(א) 6 חודשי מאסר בפועל.

נאשם 1 יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 02.06.2022.

על נאשם 1 להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות ביום 14.09.2022 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם 1 כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם 1, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריה בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא נאשם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת עבודות השירות, את העבירה בה הורשע.

(ג) קנס בסך של 5,000 ₪, או שבוע מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.09.2022 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

על נאשם 2:

(א) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, את העבירה בה הורשע.

(ב) קנס בסך של 5,000 ₪, או שבוע מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.09.2022 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שיגבש שירות המבחן, בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם 2 כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ב, 27 יולי 2022, במעמד הצדדים.